

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangélikus Egyházközség
adventi körlevele
2020. december

Legyen király karácsonyunk!

**„Ruhájára és derekára ez a név van írva:
királyoknak Királya és uraknak Ura.”**

(Jel 19,16)

„Hol van a zsidók királya, aki most született?” (Mt 2,2) – a napkeleti bölcsek kérdését teszi fel nekünk most, az adventi-karácsonyi időszakban, a fenti igever a Jelenések könyvéből. De úgy is feltehetnénk a kérdést: *Hol van, hová lett a király a karácsonyunkból?* De még általánosabban is megfogalmazhatjuk: *hová tűnt a király a templomainkból?*

Azzal indítjuk minden évben az adventi időszakot, hogy Zakariás könyvéből idézzük: „*Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas*” (Zak 9,9b) – aztán valahogy ez a király nem érkezik meg, sőt egészen virágvasárnapig egyáltalán nem látható. Hiszen nem király érkezik karácsonykor, nem egy királyt ünneplünk, hanem egy újszülött csecsemőt, aki aztán felnő, kegyes vándortanítóként járja Galilea és Júdea vidékét, és egészen virágvasárnapig nem király Ő. Tegyük ehhez hozzá halkan, akkor sem sokáig.

A Jelenések könyvének karácsonyi evangéliuma azt hirdeti: *Király érkezett hozzánk* – mert Jézus király, méghozzá a királyok királya és az Urak Ura! Aki trónra akar ülni az életünkben, mert ott az Ő igazi helye. Még karácsonykor is.

A probléma ott jelentkezik ezzel, hogy a 21. századi nyugati ember jellemzője a függetlenség eszménye. Mi vagyunk a középpont, nincs felettünk senki és semmi. A karácsonyi kérdés tehát nagyon aktuális a számunkra: „*Hol van a zsidók királya, aki most született?*” Miért nem találjuk a királyt? Egyáltalán, miért nem keressük? Ennek gyökere sajátos valóságérzékelésünkben lehet. Mi már a kérdést sem tartjuk aktuálisnak, érvényesnek. Szidjuk az ünnepet, hogy kiürült, de arra nem is gondolunk, hogy lehet, mi magunk ürültünk ki.



A múlt század első felében élt francia filozófus, misztikus, *Simone Weil* – akit a legtöbben hazánkban *Pilinszky János* által ismerünk – mondta: „*A veszély nem abban van, hogy a lélek maga sem tudja, van-e egyáltalán kenyér, hanem abban, hogy azt hazudja magának, valójában nem is éhes.*” Ezt a hiányt érezzük karácsonykor nagyon erőteljesen, és próbáluk mindenféle külsőséggel pótolni, elnyomni magunkban. Pedig erre az éhségre, amely megvan mindnyájunkban, az egyetlen tökéletesen kielégítő táplálék az evangélium. Mert egyedül Isten tudja betölteni a hiányunkat akkor, ha királlyá válik az életünkben. Ezért érkezik a király.

Nekünk mégsem kell ez a király. Ebben megszólal az az örökvényű törvényszerűség, hogy az ember szüntelenül harcol Isten hatalma ellen, Isten akarata ellen, elutasítja Isten királyi uralmát. Ez a király, ilyen király nem kell nekünk. Tehát nem is keressük, nem is kérdezzük felőle. Istennek megvan a helye az életünkben, egyházunkban. De nem király! Ne uralkodjon.

Egyáltalán senki ne uralkodjon rajtunk. Mi már szabad emberek vagyunk, és nem engedjük, hogy bárki is irányítson bennünket. Mi már csak számonkérjük Istent, ha nem érkezik az áldása. Mert mi uralkodunk felette, neki kell azt tennie, amit mi akarunk.

A Krisztus utáni 80-as években Domitianus római császár bevezette a császárkultuszt. Kötelezővé tette, hogy a császár szobrát istenként kell tisztelni. Aki erre nem volt hajlandó, azt kivégezték. Ebben a helyzetben azt állítani, hogy a legnagyobb király, minden földi uralkodó felett, az Úr Jézus Krisztus – az nagy hitet, teljes bizalmat és bátorságot követelt, mert nagy volt a tét.

Ma ugyanezt éljük át. Ki meri megvallani karácsonykor, hogy a legnagyobb királyt ünnepli? Ahogy adventi korálénkünk megfogalmazza: „*Jer, tárjunk ajtót még ma mind! A legnagyobb király van itt, Két Úrnak vall a föld s az ég, De mint Megváltó jó közénk, Hogy hozzon békét, életet. Jer, mondjunk néki éneket: Ó, áldlak boldogan, Én alkotó Uram!*” Pontosan erre hív ma minket ez a rendhagyó karácsonyi evangélium. Nyissuk meg életünket Jézus Krisztus, a királyok királya és az uraknak Ura előtt! Megváltó Urunk ma egészen személyesen szólít meg: királyválasztásra hív Ő, aki nagyobb minden földi hatalomnál.

Mert a királyok királyánál nem lehet nagyobb az a szenvedély, ami fogva tart. Nem lehet nagyobb az Urak Uránál a félelem, ami nem hagy élni. Nem lehet nagyobb Őnála az aggodalom, ami teljesen elborít: családban, munkahelyen és gyülekezetben. Nem lehet nagyobb Őnála az emberi gyengeség, a sok régi megszokás és bűn, ami a hatalmába tart, lehúzó és elkészerít. De nem lehet nagyobb nála még egy világjárvány sem, ami látszólag ma mindent felülír.

Testvéreim, legyen hát király karácsonyunk, mert *a karácsony, a király születésének ünnepe*, aki vagy király és Úr az életünkben, vagy nincs helye az életünkben.

Hol van hát a zsidók királya, a királyok királya, aki most született?

Grendorf Péter

Hálaadás felügyelői és másodfelügyelői szolgálatért

A korábban tavaszi időpontra tervezett hálaadó alkalmat az akkori járványügyi helyzet miatt elhalasztottuk, így Gaál Jánosné, Gyöngyi felügyelő és Kovács Levente másodfelügyelő testvéreink hűséges szolgálataért 2020. augusztus 30-án adtunk hálát istentiszteleti keretben. A visszatekintés képriportja:



fotók: Győri Zsuzsanna

„Ez akkor most dzsessz volt, tisztelendő úr?”

A Modern Art Orchestra tagjainak szolgálata istentiszteletünkön

Kezdhethném azzal a 2020. szeptember 20-i vasárnapi istentiszteletünkről szóló beszámolót, hogy „rendhagyó istentiszteleten vehettek részt, akik azon a vasárnapon eljöttek az angyal földi evangélikus templomba”. Ez azonban – bár kétségtelenül hatásos lenne – nem fedné a valóságot. Az istentisztelet ugyanis sokkal inkább volt „rendes”, mint „rendhagyó”.

Ez az alkalom éppen arra adott lehetőséget, hogy a gyülekezet tagjaként tudatosítsuk, hogy *mitől lesz evangélikus és mitől lesz istentisztelet* egy evangélikus istentisztelet, valamint arra is, hogy újra felfedezzük a zenei szolgálat célját a templomban.

Ebben segített minket a Modern Art Orchestra tagjaiból alakult kvintett [Fekete-Kovács Kornél – trombita, szárnykürt; Ávéd János – szaxofon; Cseke Gábor – zongora; Bögyöthy Ádám – nagybőgő és Csízi László – dob] világszínvonalú előadása, amely mégsem hatott idegenként, hanem harmonikusan illeszkedett az evangélikus liturgiához.



A Modern Art Orchestra (MAO), egy magyar kortárs dzsessz nagyzenekar, amelynek alapítója és művészeti vezetője Fekete-Kovács Kornél Liszt Ferenc-díjas jazz-trombitás, zeneszerző. A MAO muzsikusai szeretik a kihívásokat, valamint céljuk, hogy saját kompozícióikkal együtt a dzsessz-történet klasszikusait is megismertessék minél szélesebb körben. Az egyik ilyen klasszikusa ennek a műfajnak, a zongorista-zenekarvezető Duke Ellington, aki nagyzenekarával 1965-ben rögzített egy „Concert of Sacred Music” címmel megjelent lemezt. Amely album, ahogyan a címe is mutatja, olyan zenét tartalmaz, amelyet bibliai témák ihlettek, és amelynek Isten szentségének dicsőítése a célja. Amikor a MAO zenészei elhatározták, hogy erről az albumról néhány tételt, valamint a saját hasonló témájú kompozícióikat bemutatják, adta magát, hogy ezt szakrális térben tegyék. Azért fontos ezt tisztázni, mert így válik érthetővé, hogy itt nem pusztán arról volt szó, hogy legyen dzsessz a templomban. Így jött létre a MAO „Sacred Concert” elnevezésű sorozata az EMMI támogatásával, amelyet az ország több templomában is bemutatnak.

Mielőtt folytatom az istentiszteleti szolgálat létrejöttének történetét, szükséges egy személyes kitérőt tennem, hogy érthető legyen a folytatás.

Életemet az érettségit követően zenészként képzeltem el, ennek megfelelően tanulmányaimat 1998-ban a Kőbányai Zenei Stúdió Művészeti Szakiskolájában folytattam, amely meghatározóvá lett az életemben. Abban az időben ismertem meg Kornélt, aki zenekari gyakorlat tanárom lett, valamint ezen felül trombita tanulmányokat is folytattam nála [ez utóbbit fedje a feledés jótékony homálya] és talán mondhatom, baráti viszonyba kerültünk, amelyet az elmúlt több, mint két évtized csak tovább mélyített. Kornél mellett a MAO egy másik zenésze, Cseke Gábor is tanított Kőbányán kötelező zongorára – a rá oly’ jellemző – hallatlan türelemmel és érzékenységgel, amiért nagyon hálás vagyok neki. Ezeknek a zongoratanulmányoknak nagy hasznát vettem később az egyetemen, az egyházzenei tanegységeknél.

Ezek után nem volt kérdés, hogy a MAO szakrális koncertsorozatának egyik állomása templomunkban lesz, amellyel egy régi titkos álmom vált valóra. Azt mindenki tudja, aki csak felszínesen is ismer, hogy szenvedélyem a dzsessz-zene. Amikor először meghallottam Miles Davis zenéjét, nagyjából húsz évvel ezelőtt, tudtam, hogy ez egy életre fogva tart. Nem sokkal később még Bach zenéje volt rám hasonló hatással, és ilyen azóta sem történt velem.

Már rögtön az elején elmondtam Kornélnak, hogy nem vagyok híve a templomi koncerteknek. A templom nem koncerterem, hanem szakrális tér, Istennek szentelt, vagyis Isten számára elkülönített hely. Itt a zene is az Urat szolgálja. Ahogy orgonánk szentelésénél fogalmaztam: „*Nálunk a hangszerek királynője is az evangélium szolgálóleánya*”. Erre több orgonaművész is nemtetszését fogalmazta meg, épp csak ki nem mondva, hogy ők ezt éppen fordítva gondolják.

Arra kértem Kornélt, hogy nálunk ne koncertet adjanak, hanem a vasárnap délelőtti istentisztelet zenei szolgálatát végezzék, vagyis a liturgiában vegyenek részt. Akkor még egyikünk sem tudta, hogy ez hogyan valósulhat meg, de láttam, ahogyan Kornél szeme felcsillant, láthatóan inspirálta ez a szokatlan helyzet, arra kért írjam le a liturgiát, és az istentiszteleten elhangzó korálok kottáit is küldjem el, a többit bízzam rá.



Végül úgy alakítottuk ki az istentiszteleti rendet, hogy a hagyományos és sokak által kedvelt Raffay–Pröhle Agendában található énekverses rendet követtük, de a gyülekezeti ének helyett az énekverseket a MAO zenészei dolgozták fel. Ezt olyan példamutató alázattal tették, hogy a legtöbb korált J. S. Bach harmonizálásában adták elő. Nagy érzékenységgel, végig a liturgiai szempontokra összpontosít-

va. Az előadás minősége nem volt meglepő, de a zenészek hozzáállása szívemengető volt. A sokszínű gyülekezet istentiszteletre jött elsősorban, és nem dzsessz-koncertre. A zenekar látványa az oltár mellett, a saxofon, a nagybőgő és a dobfelszerelés akár meg is ijeszthette volna azt, aki vasárnapi templomi istentiszteletre jött. Mindnyájan éreztük, hogy ebben van kockázat. Belegondoltam, hogy én hogyan érezném magam, ha arra kérnének, hogy hirdessem Isten igéjét egy dzsessz-klubban egy dzsessz-koncert keretében, azoknak, akik a koncertre jöttek. Még ha sántít is a hasonlat, akkor is belátható a kockázat. Ezért nem is hirdettem előre, mert féltem, hogy sokakat visszatart, különösen így, járvány idején, amikor amúgy is óvatosabbak vagyunk, és ha nem muszáj, akkor nem kockáztatunk. A szolgálat előtt, hiszen istentiszteleti szolgálatról van szó, imádkoztunk szolgatársaimmal. Akkor azt kértem az Úrtól, hogy adjon nyitottságot a gyülekezet tagjainak, a zenekar tagjainak kiemelkedő játékát pedig szentelje meg.



A gyülekezet reakciója minden képzeletet felülmúlt. Mivel a liturgia nem tért el a hagyományostól, ahogyan a zenei alapanyag sem, egyedül a zenei feldolgozás, a hangszerelés tért el a megszokottól, a gyü-

lekezet tagjai egy pillanatig sem érezhették, hogy nem egy evangélikus istentiszteleten vannak. Az előadás világszínvonalú volt, amihez társult az öt muzsikus alázata, akik között van tudatos hitű evangélikus, de van az egyháztól távol álló is, de itt csak az számított, hogy a megszólalás legyen a lehető legjobb. Ez pedig ájtott.

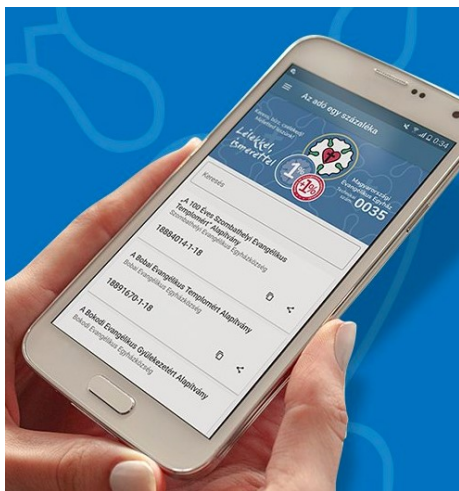
Az istentisztelet után egy rövid koncert következett, de úgy terveztük, hogy hagyunk egy kis időt, hogy aki nem akar maradni a koncerten, elmehessen az istentisztelet végén. Szinte senki nem ment el! Aki mégis, annak mennie kellett, de sajnálta, hogy nem maradhat a koncert végéig. A darabokat összekötő konferálás sokat segített abban, hogy követni lehessen, mit hallunk és az miről szól, mire érdemes figyelni. Komolyzenei és dzsessz-feldolgozások szerepeltek a repertoárban, valamint a zenekar tagjainak szerzeményei. Egyetlen hiányérzet maradt a gyülekezetben: lehetett volna hosszabb.

A koncert végén, a templomkapuban az egyik idős, hűséges testvérünk tette fel nekem a kérdést: „Ez akkor most dzsessz volt, tisztelendő úr?” – „Tetszett vagy nem?” – „Hát, nagyon tetszett.” – „Akkor meg nem mindegy minek hívjuk?” – „Milyen igaz.”

Zene volt, evangéliumhordozó zene, szent zene. Musica Sacra.

szöveg: Grendorf Péter, fotók: Sin Olivér

Új funkciókkal bővült az evangélikus applikáció - Immáron az App Store-ban is elérhető!



Budapest – 2020 tavaszán, az 1%-os kampány keretében elkészült az Evangélikus.hu nevű applikáció, amelyet a Google Play áruházból Android készülékekre lehet letölteni. A fejlesztés azonban nem állt meg. Azóta számos új funkcióval bővült az applikáció, és most már Apple készülékekre is elérhető az App Store-ban.

Az alkalmazásban el lehet olvasni a napi Útmutató igéit a kapcsolódó olvasmányokkal együtt, rákereshetünk a szűkebb és bővebb bibliai környezetükre, továbbá elolvashatjuk evangélikus lelkészek ezekhez kapcsolódó mai üzenetét, áhítatait és imádságait.

Böngészhetőek az Evangélikus.hu oldaláról érkező aktuális cikkek rovatokra bontva, az Ajánlók címszó alatt pedig a KötőSzó-blog cikkeiből és a Luther Kiadó könyvajánlataiból is ízelítőt kapunk.

A naptárban egyházunk aktuális eseményeit találjuk.

Az applikációban a digitális persely segítségével adományozni lehet gyülekezeteinknek, ami most – a koronavírus időszakában – különösen nagy segítség.

Az adó 1%-nak evangélikus alapítványok részére történő felajánlásához praktikus kereső nyújt segítséget.

Külső, letölthető applikáció formájában elérhető a Biblia, az Evangélikus éne-keskönyv és a Zarándokének is.

Az applikáció tartalmazza a Magyarországi Evangélikus Egyház közösségi médiafelületeit, úgymint az egyház YouTube-csatornáját, Facebook-, Instagram- és Spotify-oldalát.

Igény volt az applikáció más platformú készülékeken való használatára is, így most novemberben az App Store-ban is elérhető már az Evangélikus.hu applikáció.

forrás: evangelikus.hu, szöveg: Horváth-Bolla Zsuzsanna

A VIHAROK EGYMÁST ÉRIK, DE NEM OMLUNK ÖSSZE



Jézus megmondta, hogy lesz, mikor ömlik a zápor, jönnek az árvizek és még a szelek is feltámadnak. Egyik nehézség éri a másikat. De ha a Kősziklára építettünk, nem omlunk össze! Révész Szilvia író és előadó, korábbi OFFLINE vendüğünk erőt adó gondolatait szemlézzük.

Zápor, árvizek, szelek... Megpróbálva minden irányból. Intenzív tesztelés alatt.

Jézus megmondta, hogy lesz, mikor ömlik a zápor, jönnek az árvizek és még a szelek is feltámadnak. Egyik nehézség éri a másikat. S ezek az idők mindenkinek nehezek. Ilyen próbák között még a legerősebb is küzd, elfárad, kimerül. Mert az elemek nem válogatnak. A zápor a kősziklára alapozott házat is áztatja, az áradat is ugyanúgy nekifeszül, mint a többinek, és a szelek se kímélik. Ugyanazokkal kell megküzdenie, ugyanazok a pusztító erők feszülnek neki. Az egyetlen különbség: „de nem omlott össze”. Bizonyára rajta is akadt renoválnivaló a vihar után, volt mit el- és kitakarítani, talán még felújítanivaló is akadt.

De nem omlott össze.

Nem omlott össze, mert stabil alapokra épült. Nem omlott össze, mert a Kősziklán állt. Te sem fogsz összeomlani! Te sem fogsz összeomlani, ha Jézusra alapozod az életed. Ha nemcsak hallgatod a beszédeit, de cselekszed is azokat. Ha bele kapaszkodsz, hozzá ragaszkodsz – minél erősebbek a szelek, annál jobban. Ha komolyan veszed azt, amit mond.

Ha a vihar intenzitásával párhuzamos intenzitással keresed őt és rejtőzöl benne el.

A kősziklára épült ház nem omlott össze. Ha a Kősziklára épülsz, te se fogsz összeomlani.

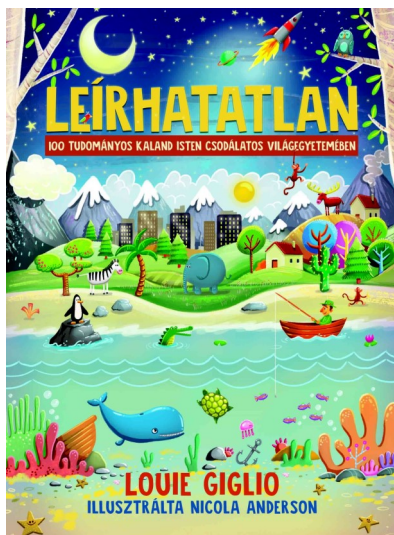
„Az Úr az én kősziklám, váram és szabadítóm; az én Istenem, az én kősziklám ő benne bízom.” (Zsolt18,2)

forrás: 777blog.hu

Családi élményeink a Leírhatatlanról

- rendhagyó könyvajánló -

Louie Giglio: *Leírhatatlan*, Veresegyház, Encián Kiadó, 2020



„Anyá, milyen könyv ez? Megnézhetem?” – emeli fel a még érintetlen könyvem az íróasztalomról legidősebb, kilenc éves lányom. „Persze, hamarosan megnézheted, egy könyvajánlót fogok belőle írni, utána mindannyian együtt használjuk majd!” Az élet aztán pillanatok alatt átírta a tervemet. Nagylányom pár perc múlva visszاسomfordált, és elkérte olvasásra a még friss, nyomdaillatú könyvet. Megállapította, hogy ez egy nagyon jó könyv, modern a szövege, nagyon jók az áhítatcímek (például *Mi ez a szag? Igazi drágakő! Vigyázz! Mindjárt robban!*) és még szép is, ő maga javasolta, hogy olvassunk belőle együtt is. A tavaszi karantén időszakban a mindennapi tanulás után a könyvek világába menekült a bizonytalanságból, rengeteg könyvet elolvastott, így első benyomásai nekem is meghozták a lendületet a feladatomhoz.

Így másnap délután sietve bedobtam ajándékomat a táskámba, amikor a két kisebb lányomért mentem napközis hittantáborba, hogy az utazás alatt végre én is közelebb kerülhessek új könyvemhez. Odafele menet elolvastam néhány áhítatot (cím alapján válogattam), és elkezdtem a jegyzetelést magam számára. Hazafelé viszont már osztzkodtunk, a hétéves szúrta ki először magának a könyvet a nyitott táskámból. Ő - bár még nem tud olvasni - már tételesen haladt a könyv elejétől, és egyből át is nevezte a könyv öt társszereplőjét magyar nevekkkel, majd szétszította, hogy hármuk közül szerinte kihez melyik karakter illene. A legkisebbet, a négyévest is magával ragadta nővére lelkesedése, és megszerezve magának az izgalmas nézegetni valót, a képek alapján önálló történeteket kezdett el kitalálni, és mesélni nekünk az út végéig.

Ahogy elnéztem a gyermekeim nem feltétlenül klasszikus, de mégis őszinte lelkesedését a könyv iránt, láttam, hogy nem lesz nehéz dolgom, hogy ezek után családi elcsendesedéseink vezérfonala legyen. De azért a jegyzeteimet sem dobtam félre, hiszen egy használható könyvajánló nemcsak impulzusokat ad át, hanem átfogó képet az egész kiadványról.

Az biztos, hogy még ajánlás nélkül is szembetűnik mindenkinek, hogy a jelentésében végtelenül ellentmondásos leírhatatlan címválasztás legalább annyira figyelemfelkeltő, mint találó egy Isten bemutatását megcélzó áhítat gyűjtemény számára. A letisztult, modern grafika pedig odavonzza a tekintetet, és közben a belső tartalom felfedezése sem okoz csalódást. A száz családi áhítat változó témákból merít, építve a gyermekek mindennapi élettapasztalataira és a világ működése iránti kíváncsiságra. A figyelemfelkeltő fényképekről pedig lehet beszélgetni az idősebb gyerekekkel. Ha a legkisebbek figyelme el is kalandozna hallgatás közben, az összefoglaló imádság segít a gondolatok visszaterelésében.

És nekünk, felnőtteknek is tanulságos ez a könyv, mert sokszor elfelejtjük, hogy a világon keresztül is megszólíthat minket Isten, ha Őt keressük az életünk apró és nagy történéseiben. Persze a tisztánlátáshoz nélkülözhetetlen Isten ígéje. Arról nem is beszélve, hogy gyermekek között szolgáló lelkészként számomra nagy örömet jelent, hogy a magyar nyelvű fordítás a jobb megértés érdekében háromféle bibliafordításból is merít, és a szövegben lévő igei utalások a saját Bibliánk forgatására is sarkallnak. Ezek az írások a gazdag illusztrációkkal a hétköznapi élet példáin keresztül és érthető, gyermekbarát nyelvezete által Istenhez vezetnek minket, reggeli útravalóként vagy esti megállásként.

Minden könyv születése, fordítása és kiadása mögött arcok és történetek vannak. A könyv fordítója *Nagyné Scholz Éva*, az erdőkertesi evangélikus gyülekezet aktív szolgálója. Lektora pedig családjának, gyülekezetének lelkésze (jelenleg a gyermekgondozási szabadságát töltő) *Kun-Török Anett*. Ismerem mindkettőjük elkötelezettségét Isten és a családok felé, és munkájuk gyümölcse is ezt mutatja, ezt hitelesíti. Ezt akarják átadni az olvasóknak is. Éljük ezzel a nagyszerű lehetőséggel!

Grendorf-Balogh Melinda



A könyv megvásárolható többek között a Huszár Gál Könyvesboltban (1052, Budapest, Deák tér 4) vagy megrendelhető közvetlenül a kiadótól: encian.hu. Kérésre beszerezzük és eljuttatjuk.

Köszönet és figyelemfelhívás újrahasznosításra

Az ünnepek utáni időszakban sok háztartásban feleslegessé válnak a gyertyacsonkok és koszorúalapok. A gyertyamaradványokat már évek óta a templom előterében gyűjtjük egy dobozban. Az elmúlt években önálló kezdeményezésre már használt, de még újrahasznosítható koszorúalapok is érkeztek a gyűjtésre. A **gyertyák** gyülekezetünk kis gyertyaöntő műhelyében felolvasztásra és újra kiöntésre kerülnek, így a gyermekes háztartások díszei lehetnek. A 2019-as ünnepi gyűjtés eredményéből több mint 150 új gyertya készült. Ezek egy részét kérés szerint eljuttattuk gyülekezetünk családjaihoz, és az otthoni adventi barkácsolás és a készülés részévé váltak, ahogy ez a néhány beérkezett fényképen is látszik.

Köszönjük gyülekezeti tagjainknak, hogy élnek ezzel az egyszerű odafigyeléssel, ami egy nagyon praktikus újrahasznosítási lehetőség. Az ünnepek után idén is örömmel fogadjuk a feleslegessé vált gyertyákat és koszorúalapokat!



Mérföldkő hitvallási irataink magyar kiadásában

Közel két évtized munkája zárult le a közelmúltban, amikor egyházunk történetében először teljes egészében elérhetővé váltak magyar nyelven egyházunk hitvallási iratai. *Reuss András*, gyülekezetünk korábbi lelkésze, jelenleg tiszteletbeli presbitere sorozat- és kötet szerkesztőként, és az Evangélikus Hittudományi Egyetem professor emeritusaként hosszú évek óta szívügyének tekinti, hogy az evangélikus egyház hitvallási iratait – beleértve az ökumenikus hitvallásokat is – kötetekbe rendezve bárki kézbe vehesse.

Az 1. sorszámot viselő, sorozatzáró kiadványban nem a sajátosan evangélikus hitvallások, hanem az egész keresztyénség közös hitvallásai, az egyetemes vagy ökumenikus hitvallások állnak – így az Apostoli hitvallás, a Niceai hitvallás és az Athanaszioszi hitvallás. A gyűjtemény öt kötetből áll, jegyzeteket, tanulmányokat is tartalmaz a tíz hitvallás szövegének ismertetése mellett. A kiadványok születésében és formálódásában gyülekezetünk másik két tagja, *Reussné Belák Erzsébet* és *Bódi Emese* presbiterünk is részt vállalt.

A Konkordiakönyv 1-5. kötetei megvásárolhatóak a Luther Kiadótól.

Mi az egyetlen kívánság, ami helyénvaló?

Karácsonyi gondolatok a kilencedik és tizedik parancsolat kapcsán
-részletek-

Mi mindent nem szabad kívánnunk?

A karácsony és az újév a kívánságok ideje. A legtöbbünk visszamegy ilyenkor kisgyermekbe, és óriási listákat ír gondolatban a Jézuskának, hogy ő mi mindennel szeretné ünnepelni saját magát – mikor is? Amikor Jézust kellene ünnepelnünk magunk helyett... Nem kérni kellene karácsonykor Jézustól, hanem adni neki! Azokban a családokban, ahol éppen minden jól megy, nagyon gyakran megfeledkezünk arról, hogy nem magunknak kellene kívánni még több cuccot a már meglévő, kazalnyi cucc mellé; nem magunknak kellene kívánni még több boldogságot a már meglévő sok boldogság mellé, hanem a magunknak szánt cuccokat a szűkölködőknek kellene adnunk, és egészséget kellene kívánni a betegeknek. (Nyilván a kisgyermekek karácsonya ez alól kivétel: az ő -- mértékkel való! -- megajándékozásuk olyan, mintha Jézust ajándékoztuk volna meg.)

Hasonlóképpen: újévkor sokan a saját magunk életével kapcsolatos kívánságokat fogalmazunk meg. Újév a fogadalmak ideje. Nagyon sok fogadalom pillanatnyi felindulásból fakad, és néhány héttel később elenyészik. Lehet, hogy idén azt kellene megfogadnunk, hogy nem fogadunk meg semmit? A kilencedik és tizedik parancsolat nem arról szól, hogy ne kívánjunk házat, házastársat, vagy

bármit, ami a másé, hanem arra figyelmeztet bennünket, hogy a földi kívánság, a sóvárgás, az "Én úgy akarom berendezni a világot, ahogyan Én elterveztem" gondolkodása már önmagában is lázadás Isten akarata ellen.

"Uram, ez az időszak nagyon alkalmatlan arra, hogy most érkezz, bocs, de nagyon elfoglaltak vagyunk. Jézus pedig mindennek ellenére megérkezik."

(Füller Tímea, Evangélikus Élet)



Hogyan fogalmazódik meg egy igazi kívánság bennünk? (Egy tanulság a szentföldi zarándokutamról.)

Azok a kívánságok, amelyek nem tőlünk erednek, sokszor nagyon sajátos módon fogalmazódnak meg bennünk. Egy példát mutatok erre a szentföldi zarándokutamról. Hogyan "szokott" ez megtörténni? Nagyon jellemzően: "darabokban". Túl kicsik vagyunk ahhoz, hogy Jézus kívánságait egyben befogadjuk. Ezért fokozatosan eddiz bennünket rájuk. Megsejteti velünk a kívánság egyik csücskét. Aztán megmutatja a másikat. Majd a harmadikat. És egyszer csak: megmutatja, ahogyan összeáll a kép. Akkor értjük meg (hónapokkal, évekkal később), hogy mi miért történt velünk korábban.



Mi az egyetlen kívánság, ami helyénvaló?

Mit tudok az Olvasónak kívánni karácsonyra mindezek után? Egyetlen egy kívánságot csak. Mert több, mert más nincs, amit érdemes. Hogy ki tudja mondani tiszta szívéből: "Legyen meg a te akaratod!" Hidd el kedves Olvasóm, ha ezt ki tudod mondani a szíved mélyéből, onnan kezdve elkezd

áradni Rád a kegyelem. Minden nap új és új ajándék lesz a számodra. De nemcsak a Te számodra. Mindenki számára, aki csak a közeledben tartózkodik. Mert abban a pillanatban, ahogyan kimondtad azt, hogy "Legyen meg a te akaratod!", megszületett benned a Krisztus. És minden áldott nap újra és újra meg fog születni, ameddig csak élsz. És az után meg igazán. Ezt kívánom Karácsonyra Neked – tiszta szívemből.

Csermely Péter, forrás: csermelyblog.hu

Kazuális szolgálatok 2020

Akiket elkísértünk utolsó földi útjukon

Jézus mondja: „Az Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké.

Mert az Ő számára mindenki él.” (Lk 20,38)

Wilisicz Miklós István (73)

Zalabányi Rezsőné sz. Braun Zsuzsánna (98)

Fuszek Rezsőné sz. Ostermann Alojzia (87)

Spangenberg Anna Mária sz. Buchert Anna Mária (89)

Nagy András (57)

Akik a keresztség szentségében részesültek

Gyermekek

Jézus mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket.” (Mk 10,14)

Zsíros Zalán Kende

Lakatos Noel

Lakatos Kloé Boglárka

Tintér Zsolt Benett

Csercsa Nelli Nazira

Tóth Gábor

Csébi Anasztázia Alexandra

Koppány Anna

Káldy Júlia

Vizhányó Izabella Mária

Burai Melodi

Akik konfirmációi fogadalmat tettek

Felnőttek

Jézus mondja: „Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját.”

(Jel 2,10)

Molnár Csenge

Akik házasságukra Isten áldását kérték

Jézus mondja: „Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassza.” (Mt 19,6b)

Gáspár Attila – Demkó Mónika

Némedi Barnabás – Baranyi Bernadett

Tóth Benjámin – Gáspár Zsófia

ÜNNEPI ISTENTISZTELETEINK



DECEMBER 24. KARÁCSONY ESTE
du. 3 óra: istentisztelet

DECEMBER 25. KARÁCSONY ÜNNEPE
de. 10 óra: istentisztelet

DECEMBER 26. KARÁCSONY MÁSODIK NAPJA
de. 10 óra: rádiós istentisztelet (Kossuth Rádió)

DECEMBER 27. KARÁCSONY UTÁNI VASÁRNAP
de. 10 óra: istentisztelet

DECEMBER 31. ÓÉV NAPJA
du. 6 óra: hálaadó istentisztelet

JANUÁR 1. ÚJÉV NAPJA
de. 10 óra: istentisztelet

JANUÁR 3. AZ ESZTENDŐ ELSŐ VASÁRNAPJA
de. 10 óra: istentisztelet

JANUÁR 6. VÍZKERESZT ÜNNEPE
du. 6 óra: istentisztelet



HÉTKÖZI ALKALMAINK

Magvetés Bibliakör Szerdánként 18 órától
Baba-mama kör – Kéthetente csütörtökön 10 órától

VASÁRNAPI ALKALMAINK

Gyermekbibliakör, Ifjúsági óra, Imakör
az istentisztelet után

A járványügyi szabályokat betartva jelenleg csak online formában tudjuk gyülekezeti rétegalkalmainkat megtartani.

Vasárnapi istentiszteleteink felvételei honlapunkon a Médiatáron belül, az Igehirdetések fül alatt találhatóak meg.

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelkipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** tartunk az órarendbe beépítve.

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.

Készült a Bookpress Kft. nyomdájában.

A szerkesztőbizottság tagjai: Csermely Péter, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda, Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207

<http://angyalfold.lutheran.hu>, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com

Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +3620-770-3122,
melinda.grendorf@gmail.com

Lászlóné Agod Anett hitoktató lelkész

Kertész-Horváth Attila kántor

Nánai Mária helyettes kántor